

ne Stolestat, og da jo Loven mådtes, havde Staten ingen anden stridsmand og en glimrende Taler. Udvej end at twinge dem til at betale en Stat, som var vedtaget af Folkestes Representanter i Underhuset. Dissenterne startede saaledes en ny Bevægelse, der er kendt under Navnet "passive resistance", passiv Modstand, idet mange af dem foretrak at gaa i Fængsel fremfor at betale denne nye Stat, der syntes dem uretfærdig. Mange hæderlige Mænd og Kvinder blev derfor af Autoriteterne slæbt i Fængsel, da jo Staten ikke funde andet end betragte dem som Lovbrydere i det Ejektit, de ikke vidste betale en lovlig Stat. Jeg har selv været tilstede ved et stort Møde her i London, hvor mange Dissenterne, der havde været i Fængsel, stod frem og vidnede, hvad de herunder havde maatte døje.

Selvfølgelig vakte disse Mærker for sin Tro en veldig Hæmme med den nye Lov, og denne "passive resistance" Bevægelse kom da ogsaa til at tilføje den konervative Regering et af dens Banesaar. Det fulde de nye Valg vise, idet der ved disse blev indvalgt i Underhuset over 200 Dissenterne, og den nye Regering havde derfor paa sit Program at opnåe denne nye Stolestat dermed, at Staten overtog alle Stoler, hvor Undervisningen fulde være lige for alle, Dissenterne som Statskirkebørn, og hvor den tidligere afsloes af, at der i alle Stoler fulde visse Afsnit af Bibelen uden nogen Kommentar.

Men nu var det den engelske Statskirkes Tur til at føle Harme. Den havde øret over 40 Millioner pund Sterling, eller ca. 200 Milloner Dollars, for at bygge Stoler og holde Lævere, der funde undervise Statskirkebørnene i den engelske Statskirke Vore, men nu fulde den berøves Adgangen hertil; i Stedet for at opdrage i Kirkens Vore, fulde Børnenes religiøse Undervisning indstrantes til at lære visse Afsnit af Bibelen, uden at der samtidig gaves Anledning til at forsvolte Bibelen, som deres Kirke lærte dem det.

— Dovenstaende vil maa give et Indblit i, hvordan den vredende Kamp drejer sig. England er Setters Land. Dissenterne er vigtige og rigt og tæller indenfor sig mange af Englands bedste Mænd og Kvinder. Den engelske Statskirke er rig og mægtig, stort ved sine Traditioner, stolt af sin lange, ærte historie. Hertil kommer saa Jøderne og Katolikkerne, der hver for sig tæller Tilsøngere i Hundretusindvis. At bringe alle disse, Statskirke, Dissenterne, Katolikker og Jøder, under en Hat, er selvfølgelig uønsket. Derfor væltede den nye Stolelov, der maalig har været fore i Parlamentet til anden Gangs Behandling, ingen absolut Begejstring hos noget Parti, stort den blev vedtaget med overvældende Majoritet. Den er et Kompromis og har et saadant Hejl og Mangler. Men stort Harme, voldsomt Indignation vølfer den nye Lov hos den engelske Statskirkes Tilsøngere. Rundt om i Landet afholdes derfor Protestmøder mod den nye Lov, og forleden Aften havde jeg Anledning til at overvære det første Protestmøde, som hidtil har været afholdt. Det fandt Sted i den magtige Albert Hall, et vældigt Forsamlingsstøtte, der rummer over 10,000 Mennesker. Fra Bust til Tag var dette uhyre Rum fyldt, og Mænd og Kvinder, af tene Ynglinge og af hvidbaade Gubber, af elegante, fornemme Damer, stædt i tostbar Sæde og af Folkestes Kvinder i sin farvelige Dragt.

Det var et af de mest imponerende Sny jeg har set dette Mennestøtte, i Tidens Sjæle i et Kor, betredte til at forsvarer, hvad de bespragtede som deres direkte Gæ, Rejsen til at opdrage deres Børn i deres egen og deres Fædres Tro. Deres stiftsindstemmige Sang klang som Krigsfanfarer, deres Bisfalder, og paa dette Mennestøtte herstede Storm og Stille, eftersom Talerne, Englands første gejstige Talerne, forstod at vætte deres retfærdige Harme eller formandede dem til at tage Stæbnens Tilstiftelse med Ro.

Forsamlingen deregeredes af Bi- slopen af London, en af Englands

fornemste gejstige, en veldig Stridsmand og en glimrende Taler. Foruden ham var der fire, fem andre Bisopper, flere Medlemmer af Parlamentet, forhenværende Minister osv. osv. Det var et Kampmøde, som var Bæsel om, at en veldig Stridens Brand var i Sindene, og man behøver ikke at være Spaamand for at forudsætte, at denne Brand ikke vil slutter saa let. Den stridende Kiste vil have sin Ret at opdragte for nogen tager Stade paa sin Sjæl.

Elegie.

(Arel Madsen.)

Udtalet til denne Elegie strev forfatteren som trettaarig Dreng i en gammel Slotssruin paa Lolland. Tøvs, indhyllet i Tusmørkets Slør. Et grønne Eng, og stum er Huglens Røst! Kun højt og her blandt mosbegrude Tien. Fra siden Særis Dunbevokte Bryst Opstiger Remodstioner i den stille Nat! En Hørde iser hjem fra Stobens Krat. Den trætte Svend gaar glad til

No. I Dalens lave Hyttebo. Paa denne Høj omkring af dundts Stove, Islanti Ruiner fra en svundne Tid. Vil jeg ved Musens Bistand vove Min Røst at høve het i Ratten blid: O, Remods Land, dig gælder tun min Sang! Mon denne Sæt var Ridderdamens Gang? Bar disse Rester Heltens Borg, Hans Hjem i Fryd og Sorg? —

Højt, hvor om Ruinens mørte Søster Epheu slinger sig med Høsten mild, Ses i Aftensmørkets syste Stumring. I det øde Rum en Tatters Jæl. Der maatte engang en Faders Øje Sa i Stormflugt over grønne Høje. Sin og Danmarks øde Son. Ile hjem med Sejrens Løn.

Gaa med Fred! — saa talte stolten Kriger, Da Sønnen git, omgjordet med hans Sværd, "Kom hjem med Sejr fra fjerne Hedningriger! Bis dig dit store Slagtnavn værd!" — Og den ædle Ynglings Øje sprudt det Dødsflammer! Gennem dundts Rude Han saa bag Rosenhavens Høgn. Høgl. Helga! — Hun var Lykten Tegn.

Og i en Tordensty den unge Riddertil med Kong Valdemar til Sjæls Land. Og, som en Fyrrestov for Stormens Rasen, Sank Hedningfolk for Rørtæs Brand. Mild som en Bæt, der gennem Eng fig sniger, han nu til Faders gamle Slot bortviger. I Sejersraabet klang hans Navn. Fra Sætterns høje Dragestavn.

O, med høge Blitze ser den stonende Fra Slotssalen i den lave Dal Ham, den harnistlædte, stolte Yngling, klynne frem imod sin Faders Hul. Sin trofaste "Høje" tavsh han hæderes egen og deres Fædres Tro. Deres stiftsindstemmige Sang klang som Krigsfanfarer, deres Bisfalder, og paa dette Mennestøtte herstede Storm og Stille, eftersom Talerne, Englands første gejstige Talerne, forstod at vætte deres retfærdige Harme eller formandede dem til at tage Stæbnens Tilstiftelse med Ro.

Forsamlingen deregeredes af Bi-

Sejerssangen om det vundne Slag. Bøtt blev i høer Ridders Bryst Minderne om Kampens Lyst. Hvor omstiftet! Mørke Nat omstygger Stedet, som en Gang var Hærlighed. Aftenvinden saa bedrevet høster, Hvor de stærke Hæle fordum red. Hidslen groer i Svalens dybe Røver.

Under Vindebroens Faldest. Hvor i Ørst for glimrende Bedrifte vil hæve sin Ret at opdragte Slogterne, som kommer. Drengen hørte Lærens Stræd Under Vindebroens Faldest.

Os nu Stedet, hvor de slumer

højt. Stormen vældest Talerne i Stovet;

Mindeord om mangen Helt er døbet.

Over svundne Tiders høje Færd Svæver Glæselslæders Hør.

Lives forte Stueplads bortspringer;

Grens Magtighed er en Flitterdrøm.

Alt forsvinder i en Dødsnats

Stykker,

Alt bortspringer stal af Tidens

Strom,

Varbærtansen om den stolties Tind,

Stenindhugne Ord om Sejervind,

Stenindhugne Ord om Sejervind,

Alt, som rigt med Fryd og Glæde

synder

Længelsfulde Hæriter her taa Jord,

Svænder hørt lig Vinterholens

Straale,

Naar en Snestorm farer ud fra

Nord.

Banner faves mildt i Hærenude,

Morgensolen stinner paa de døde,

Hærligheds og Venstabs Fryd

Svænder alt i Dødens Sky.

Hærlighed! hvor sine Rosenhaver,

Omkranst dog er af øde Bildsmarts

Egn.

En arrig Storms fulsorje Stoggar

Nedbryder ofte vildt dit Høgn!

Hoed er dog Verdens Hærlighed og

Glaas!

Se Hersteborgens Rester som en

Krans

Sig slinger om den vilde Tatters

Græd,

Og bæges Dødsang tordner Not

dens Hav.

Naar Rusland laaer Penge.

Et Blit bag Kulisterne.

I Begyndelsen af Februar d. a. saaledes bereiter en Parisforts-respondent til "Spectator" — henvede den russiske Regering sig til den franske Udenrigsminister, Rouvier, angaaende Optagelsen af et nyt russisk Statslaan.

Russernes finansielle Stilling var paa dette Tidspunkt meget trykt, og Regeringen var derfor interesseret i at få Sagen ordnet saa hurtig som muligt.

Men netop i denne Tid var Frantrig optaget af Marottokof- fitten, og Underhandlingerne i Algeciras havde endnu ikke ført til noget Resultat.

Rouvier foarede derfor de russiske Udsendinge, at der intil videre funde tages Stilling til Spørgsmålet. Men han raadeo- dem til at foreslaa rette Bedom- mende at få Dumaen sammenfaldt, idet et saadant Stridt henimod Tilstande maaeste funde

Stille. Følgelig af et ualmindelig interessant.

Saa vidt den franske Regering findes hensyn til Øjebliklets politiske Situation i Frankrig, saa er det dog uden for at Twivel, at de Begivenheder, her er skildrede, giver et ualmindelig interessant Bis-

drag til Belysning af Ruslands finansielle Stilling i Almindelighed, ligesom de faste et Lys over

de Russiskeforhandlinger, der ellers sjældent naar uden for Politiernes hemmelige Kabinetter.

Midderstid blev tun ca. 800,000 Rr. uddele — Resten forsvandt i Kommissionærernes rummelige Lommer.

Trots alle Besværelser fra Preßens Side vilde den offentlige Mening fun siden Tilbøjelighed til at imødetænde Ruslands Ønsker.

Da fandt man paa et nyt Aar, Rouvier meddelte underhaanden den russiske Regering, at hvis Rusland officielt vilde tilføje Frankrig sin Støtte i Marottosørgsmålet, saa vilde det sikkert blødgøre den offentlige Mening til Fordel for Laanet.

Resultatet blev som befandt en Devis fra den russiske Udenrigsminister, hvori denne udtalte Ruslands ubetingede Sympati for Frantrigs Krav paa Algeciraskonferencen.

Man vil erindre, at denne Devis fremkalde en Storm af Uvile i Tyskland. Men i Frankrig drog man den Slutning af det stede, at Rusland altsaa faste sig stært nos til at indgåe Tyskland Reflett.

Med rivende Hart vøsede da den russiske venlige Stemning i Frankrig, hvis forbedrede Chancer på Konferencen man sogte i Ruslands ridderske Optreden". Intet var derfor rimeligt, end at den noble Forbundsstælle tilføje Bølbenning.

Indtil daaf faldt Rouvier og aflosses af Bourgeois. Men dermed begyndte den interessante Aft af Romedien.

De radikale Medlemmer af den Ministerium var ikke stemte for Laanet. Særlig Clemenceau og Poincaré trævede at faa Sagen ud, indtil Dumaen var sammenfaldt og havde udtagt sig om Spørgsmålet.

Bourgeois, Rouviers Efterfolger, som havde arvet Sagen fra sin forgænger, var alene om at tale for Laanet straks. Han skal have gjort det med megen Daglighed og naaonlig fremhævet, at det udenrigs-politiske Forhold til Rusland med Nærværdighed trævede, at Laanet netop nu blev ordnet.

Efterhaanden lod Modstænderne af Laanet sig overiale, men Clemenceau vilde tun gaa ind paa Sagen paa de udtrykkelige Bedingelser, at Laanet til en ren Litigationstørst, at Rusland stillede Sitter for dels Tilbagebetaling, og at den russiske Regering garanterede et nøjagtigt Regnstab for, hvad Penge blev brugte til.

Rusland træmpede sig ved at gaa ind paa disse høymængde Fordringer, men i Betragning af den eldige Tidstand, hvori Statsstællen befandt sig, maatte man give efter. Anledningen af Pengene blev da fastsat saaledes:

180 Mill. anvendtes til Detning af Krigen endnu udekkede Fordringer, 481 Mill. til Detning af Understud paa Statsregnskabet og 150 Mill. til Detning af en Række mindre Fordringer.

Men endnu havde Clemenceau ikke udømt sine Krav paa Garantier. Bl. a. fordrade han, at den russiske Regering stulde forpligte sig til at opnæge noget nyt Laanet i Frankrig før efter to Aars Tid.

Det blev dog Rusland for meg, nu forte det op med sit alstrengende Optagelse af Marottokof- fitten, idet Udenrigsministeren erklærede, at hvis Laanet nu ikke uden videre Brod blev bevilget inden Dumaens Sammentræden, saa vilde Regeringen se sig til at opnæge noget nyt Laanet i Frankrig før efter to Aars Tid.

Det blev dog Rusland for meg, nu forte det op med sit alstrengende Optagelse af Marottokof- fitten, idet Udenrigsministeren erklærede, at hvis Laanet nu ikke uden videre Brod blev bevilget inden Dumaens Sammentræden, saa vilde Regeringen se sig til at opnæge noget nyt Laanet i Frankrig før efter to Aars Tid.

Dernem dem netop i denne Tid var

Denne Regering forstørrede den russiske Regering, hvilket var et af de vigtigste Resultater.

D. P. TAFF, the Land Man, 115 Kansas Ave., Topeka, Kansas.

LOW ROUND TRIP RATES

VIA

CHICAGO MILWAUKEE & ST. PAUL RY.

One fare plus \$2.00 for 15 day ticket.

One fare plus \$4.00 for 30 day ticket.

Tickets on sale daily to many points in Canada and western New York, and on Aug. 8th and 22nd and Sept. 5th and 19th to many points in New England. Tell us where you want to go and we will give you the best rates for your trip. For further information and folders write to

F. A. NASH,
GENERAL WESTERN AGENT,
1524 Farnam St.,
Omaha, Nebr.

\$8.00

OMAHA TO CHICAGO & RETURN

VIA — ILLINOIS CENTRAL RAILROAD

August 4th, 5th and 6th.
Return limit August 15th.

Tickets good on all trains and in chair cars and sleepers. Double berth in Tourist car \$1.25.
Tickets sold in advance. Fast Trains leave Omaha at 8:00 A.M., 5:30 P.M. and 6:00 P.M. City Ticket Office 1402 Farnam Street, Omaha.
S. NORTH
District Passenger Agent.

\$7.35 OMAHA to MINNEAPOLIS AND RETURN via ILLINOIS CENTRAL RAILROAD, "THE SHORT LINE TO MINNE